

[Rosing.]

mark eller på Færøerne, og udtalte, at en ny sociallovgivning var tiltrængt. Samtidig måtte jeg dengang erkende, at den syddanske socialforsorg ikke burde være indført uændret, fordi den er alt for indviklet og vanskelig at administrere. Jeg fandt det vigtigt og rimeligt med en simplificering og tilpasning af reglerne, hvilket nu er ved at ske.

Socialinspektør Kaj V. Petersen lavede et udkast til en socialvedtægt for Grønland sidste år og forelagde det for landsrådet i år. Dette udkast blev behandlet af et underudvalg og derefter forelagt for det samlede landsråd. Af den højtærede Grønlandsministers redegørelse fremgik, at vedtægtsforslaget ikke er færdigbehandlet endnu, og at socialinspektøren var helt indforstået med, at hans opgave er at undersøge og foreslå, og at hans undersøgelser og forslag måtte afventes, før man fra landsrådets, Grønlandsministeriets og regeringens side gik i gang med at ændre og forbedre det grønlandske socialvæsen.

Det er en almindelig praksis her i tinget, når det drejer sig om et grønlandsk lovforslag, at dette skal være færdigbehandlet i landsrådet, og at landsrådets udtalelse vedrørende lovforslaget foreligger klart. Til det foreliggende forslag er der ikke indhentet landsrådsudtalelse. Her berøres et principspørgsmål, som man ikke uden videre må tage stilling til, før landsrådet udtaler sig klart om det.

I det foreliggende tilfælde har man ellers en klar paragraf at rette sig efter — § 2, stk. 3, i lov nr. 272 om de offentlige grønlandske kasser — hvor der står:

„Hvor der i særlige tilfælde måtte kræves yderligere tilskud til landskassen, kan sådant bevilges på de årlige finanslove.“

Hvis landsrådet havde udtalt sig om at benytte denne bestemmelse i forbindelse med behandlingen af udkast til den omhandlede socialvedtægt i sommer, ville der ikke være noget at diskutere i denne sag. Men dette udkast er ikke færdigbehandlet endnu, og landsrådets stillingtagen til dette principspørgsmål foreligger ikke.

Det ærede medlem hr. Vivike ved lige så godt som jeg, at vi i Grønlandsudvalget af 1960 har sociale, kommunale og økonomiske spørgsmål at behandle og tage stilling til.

For eksempel i spørgsmålet om, hvorvidt man kan indføre børnetilskudsordning i Grønland, er vi enige om, at sådanne socialbetonede hjælpeforanstaltninger må vente, til hele spørgsmålet om den fremtidige økonomiske politik er afklaret og fastlagt. I dag kan vi sige, at man ved fremkomsten af dette forslag søger at foregribe spørgsmålet, før man i de to instanser — landsrådet og Grønlandsudvalget af 1960 — har taget endelig stilling til, på hvilken finansieringsmåde de nuværende og fremtidige kommunale opgaver skal løses, og hvilken økonomisk politik man vil foreslå for Grønland i den kommende tid. Netop af disse grunde har jeg ikke kunnet tænke mig at fremsætte et sådant lovforslag, men vil hellere vente for ikke at foregribe kommende indstillinger fra de to instanser.

Som forslagsstillerne kan forstå, er jeg i øvrigt principielt enig i forslaget, men det er tidspunktet og den manglende hensyntagen til den gængse praksis, der gør, at jeg ikke kan give tilslutning til det.

På den anden side må jeg være glad ved at se dette udtryk for, at også det ærede medlem og hans parti står enig med det øvrige høje ting i den velvilje, vi grønlændere møder overalt i denne sal.

Med disse bemærkninger vil jeg til slut tilsige min medvirken, hvis dette forslag kommer i udvalg, og hvis jeg får lejlighed til at deltage i udvalgsarbejdet.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam):

Jeg vil over for det ærede medlem hr. Vivike indrømme, at der kan findes børn i Grønland, måske i denne vintertid, der fryser, og der kan også findes børn, som ikke får mad nok hver dag, men når man har set, hvordan det har udviklet sig i Grønland — og det er ikke længere siden end mine første år deroppe, da man kunne høre om bopladser, der næsten kunne udryddes af sult, hvis der ingen forbindelse var og fangsten svigtede — så kan man sige, at i dag er der ingen, der sulter og fryser. Det mener jeg ikke bogstaveligt, for selvfølgelig kunne man finde børn, der fryser og får for lidt at spise; men det er ikke som i gamle dage, hvor sulten betød døden i givet fald.

Det er en smuk tanke, der er kommet frem her om at ville hjælpe grønlænderne. Den kommer bare ligesom en kolbøtte i